

[Arbejdsministeren]

vil indbyde til en drøftelse, skal have ret til at fastholde deres udgangspunkt.

Jeg er stadig væk optimistisk med hensyn til muligheden for at få en drøftelse, hvis fru Lone Dybkjær vil bekræfte, at det er muligt at føre en drøftelse i erkendelse af, at der på forhånd er meningsforskelle mellem det radikale venstre og socialdemokratiet og andre partier her i folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Jeg er ikke helt klar over, om det er et slagsmål, hvori alle kan deltage, men jeg hørte med interesse på arbejdsministeren, der med hele sin skærmende myndighed ville begynde at fortolke, hvad hr. Hans Jørgen Jensen havde sagt. Jeg sætter så stor pris på hr. Hans Jørgen Jensen, at jeg egentlig finder det rigtigst, at han selv udtaler sig om, hvad han og hans parti mener.

Derfor skal jeg bare stille det ganske enkle spørgsmål til hr. Hans Jørgen Jensen efter nu at have hørt fru Lone Dybkjær: er der noget af det, arbejdsministeren har fremlagt, og noget af det, hr. Hans Jørgen Jensen har sagt, som man vil give afkald på i socialdemokratiet? Det er egentlig det helt centrale i denne sag. Er der noget, hr. Hans Jørgen Jensen vil give afkald på? I givet fald: hvad er det?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er naturligvis enig med arbejdsministeren i, at partierne kan og bør tale ud fra deres oprindelige synsvinkler; derefter må man prøve at nærme sig en dialog. Jeg synes godt, vi kan skære debatten ned til, at hvis udgangspunktet for socialdemokratiet stadig er ønsket om at etablere en fællesfond – det er en central fond, uanset hvad man har kaldt det; det er den centrale fond, der går igen hele vejen – så er der ikke nogen mulighed for at finde en løsning på dette problem sammen med det radikale venstre, og så behøver vi ikke bruge tid på det.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Derefter er det hr. Hans Jørgen Jensen for en kort bemærkning, og så kan det godt være, vi snart skal gå tilbage til ordførerne.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Ninn-Hansen, at jeg forsøgte i virkeligheden på at komme op på talerstolen, men der var så mange om budet, at det var næsten umuligt at komme herop.

Det slap jo ud her til sidst, at for fru Lone Dybkjær var det centrale den fælles fond. I min ordførertale kom jeg med nogle bemærkninger – som jeg forstår måske ikke blev opfattet som så venlige – til det radikale venstre. Det var egentlig ment som et opklarende spørgsmål. Jeg kom ind på den form for overskudsdeling, som det radikale venstre ville have, og jeg prøvede på at opstille nogle eksempler, som jeg synes det kunne være interessant at få opklaret hos det radikale venstre. Jeg sagde: hvis nogle er ansat i en virksomhed, der giver et stort overskud, og som måske ikke er særlig samfundsnødvendig, mens andre er ansat i en anden virksomhed, som ikke giver noget egentligt overskud, men som samfundsmæssigt har stor betydning, hvad vil det så komme til at betyde, at man ikke kan få andel i overskuddet i den virksomhed, som intet overskud giver?

Derfor siger vi: dansk erhvervsliv er noget, man ejer i fællesskab, og det er ligegyldigt, om man er arbejder i den ene form for virksomhed eller i den anden for virksomhed. Det er egentlig en fælles virksomhed, man er ansat i, og de offentligt ansatte er også med heri. Det er det, vi i realiteten mener som udgangspunkt for den drøftelse, som socialdemokratiet indbyder til, og vi håber da stadig væk på ved at fremføre disse synspunkter, at det radikale venstre kan komme over den sidste hurdle, så man også går med til den fælles fond. I går jo med til obligatorisk overskudsdeling. I skal da være velkomne til at komme det sidste trin op ad stigen, så vi får en rigtig overskudsdeling i Danmark.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Fru Lone Dybkjær har ordet for en kort bemærkning, og så går vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):